

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 5.7.2010
[KOM\(2010\)358 v konečném znění](#)

2010/0192 (COD)

Návrh

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí,
jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum,
jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Obecné souvislosti a odůvodnění návrhu

V souladu s čl. 62 odst. 2 písm. b) bodem i) Smlouvy o založení Evropského společenství přijala Rada nařízení Rady (ES) č. 539/2001¹, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum (tzv. negativní seznam), jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (tzv. pozitivní seznam). Článek 61 Smlouvy o ES uvádí tyto seznamy mezi doprovodnými opatřeními, která jsou bezprostředně spjata s volným pohybem osob v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Určení těch třetích zemí nebo území, jejichž občané podléhají vízové povinnosti, a těch, které jsou od ní osvobozeny, se řídí uváženým, pro každý případ zvlášť provedeným vyhodnocením rozmanitých kritérií, která souvisejí mimo jiné s nedovoleným přistěhovalectvím, veřejným pořádkem a bezpečností a s vnějšími vztahy Evropské unie s třetími zeměmi nebo územími, přičemž je také brán zřetel na důsledky regionální spojitosti a vzájemnosti. Vzhledem ke kritériím veřejné politiky a nedovoleného přistěhovalectví by rovněž měla být věnována zvýšená pozornost bezpečnosti cestovních dokladů vydaných dotčenými třetími zeměmi nebo územími.

Jelikož se tato kritéria stanovená nařízením (ES) č. 539/2001 ve vztahu k třetím zemím nebo územím mohou časem vyvíjet, měl by být tento negativní i pozitivní seznam předmětem pravidelného přezkumu. Akční plán boje proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodu s lidmi, který byl přijat Evropskou unií v roce 2002 na zasedání Evropské rady v Seville, také poprvé zdůrazňuje potřebu každoročního přezkumu těchto dvou seznamů třetích zemí a území, které jsou připojeny k tomuto nařízení.

Z toho důvodu bylo nařízení (ES) č. 539/2001 od svého přijetí změněno již šestkrát², naposledy když byly do pozitivního seznamu se zřetelem na výsledek dialogu o uvolnění vízového režimu zaneseny tři země západního Balkánu. Po více než dvou letech od přijetí nařízení Rady (ES) č. 1932/2006³ je vzhledem k výše uvedeným kritériím, která jsou vymezena v nařízení, nutné přehodnotit seznamy připojené k nařízení (ES) č. 539/2001.

Cílem nynějšího pravidelného přezkumu nařízení je:

zajistit, aby složení seznamů třetích zemí a území odpovídalo kritériím pátého bodu odůvodnění uvedeného nařízení, zejména pokud jde o kritéria pro nedovolené přistěhovalectví, veřejnou politiku a kritéria pro vnější vztahy, a podle potřeby převést země z jedné přílohy nařízení do druhé, a

¹ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

² Nařízení Rady (ES) č. 2414/2001 ze dne 7. prosince 2001 (Úř. věst. L 327, 12.12.2001, s. 1), nařízení Rady (ES) č. 453/2003 ze dne 6. března 2003 (Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10), nařízení Rady (ES) č. 851/2005 ze dne 2. června 2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3), nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1), nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006 (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23) a nařízení Rady (ES) č. 1244/2009 ze dne 30. listopadu 2009 (Úř. věst. L 336, 18.12.2009).

³ Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23.

zajistit, aby nařízení v souladu s čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) jednoznačně určilo, zda musí mít občan třetí země nebo území vízum, nebo zda je od této povinnosti osvobozen.

Až to bude vhodné, může Komise předložit další návrh, kterým se mění nařízení č. 539/2001, aby se do nařízení zapracovaly případné výsledky dialogů o vízech s Albánií i Bosnou a Hercegovinou.

2. Prvky návrhu

Pro účely pravidelného přezkumu seznamů a s ohledem na dřívější změny nařízení (ES) č. 539/2001 požádala Komise členské státy, aby ověřily, zda přílohy nařízení ve své současné podobě stále ještě odpovídají kritériím stanoveným nařízením. Členské státy nenavrhly na převedení z pozitivního seznamu na negativní žádné třetí země nebo území. Komise obdržela pouze návrhy na převedení z negativního seznamu na pozitivní (jedná se o země nebo území: Thajsko, Trinidad a Tobago, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Belize, Dominika, Grenada, Marshallovy ostrovy, Mikronésie a Palau). Informace, které zaslaly členské státy (Komise obdržela 25 odpovědí), byly vyhodnoceny společně s jinými informacemi a statistikami předanými v rámci CIREFI. Na základě rozboru uvedených údajů dospěla Komise k těmto závěrům:

2.1. Převedení Tchaj-wanu na pozitivní seznam

Tchaj-wan se vyznačuje vysokým příjmem na osobu (30 100 USD) a politickou stabilitou (v březnu 2008 se konaly čtvrté přímé volby prezidenta od zrušení stanného práva v roce 1987). Třebaže EU neuznává Tchaj-wan za suverénní stát a neudržuje s ním ani diplomatické, ani formální styky, je s tchajwanskými orgány v pravidelném kontaktu a spolupracuje s nimi v oblasti hospodářství, obchodu, výzkumu, vědy a technologie, vzdělání a kultury i ohledně otázek životního prostředí. V důsledku toho je EU na Tchaj-wanu největším zahraničním investorem.

Z diskuzí politických skupin v Radě v březnu 2009 vyplynulo jasné politické odhodlání podporovat v rámci příští revize nařízení žádost Tchaj-wanu o povolení bezvízového styku pro tchajwanské občany. Diskutující se domnívali, že převedení Tchaj-wanu na pozitivní seznam kladně ovlivní vzájemné hospodářské vztahy, neboť Tchaj-wan patří k důležitým obchodním partnerům EU (zaujímá mezi nimi 19. místo). EU je v současnosti také důležitým cílem při cestách tchajwanských občanů do zámoří. Spojené království povolilo Tchaj-wanu bezvízový styk v březnu 2009 a Irsko tak učinilo v červenci 2009.

Předpokládá se, že převedení Tchaj-wanu na pozitivní seznam posílí regionální spojitost, neboť EU umožňuje bezvízový styk také dalším zemím a subjektům tohoto regionu, které jsou podobně hospodářsky vyspělé, jako jsou Hongkong, Macao, Japonsko, Jižní Korea a Singapur.

Pokud jde o migraci, je riziko nedovoleného přistěhovalectví z Tchaj-wanu velmi nízké (v období mezi roky 2006–2008 se jednalo o průměrně 45 neoprávněně pobývajících osob ročně). To potvrzuje i nízký počet osob odmítnutých na hranicích (průměrně 38 osob ročně v letech 2006–2008) i nízké procento zamítnutých žádostí o vízum (0,25 % v roce 2008). Na základě těchto skutečností již nemá vízová povinnost pro státní příslušníky Tchaj-wanu své odůvodnění.

Tchaj-wan přijal opatření k zabezpečení dokladů a zavedl vysoce zabezpečené průkazy totožnosti a nedávno také nové, z hlediska bezpečnosti lépe zajištěné cestovní pasy. Od konce roku 2008 vydává Tchaj-wan biometrické pasy a v rámci jejich vystavování zlepšil proces personalizace.

Ve svých odpovědích na dotazník Komise, který souvisel s pravidelným přezkumem nařízení, deset členských států výslovně navrhlo převedení Tchaj-wanu na pozitivní seznam.

V reakci na zrušení vízové povinnosti pro občany Tchaj-wanu by měl Tchaj-wan na oplátku učinit totéž pro občany EU. Ohledně toho vyjádřil Tchaj-wan politickou vůli umožnit všem občanům EU bezvízový režim a již postupně omezil vízovou povinnost pro státní příslušníky většiny členských států EU. V současnosti stále platí vízová povinnost pro občany Kypru, Rumunska a Bulharska, avšak Tchaj-wan se v oficiálním dopise jasně zavázal, že v průběhu roku 2010 nabídne bezvízový režim také těmto třem členským státům.

2.2. Převedení dalších třetích zemí nebo území

Komise vyhodnotila dostupné informace včetně statistik CIREFI o třetích zemích nebo územích, které navrhly členské státy. Zvláštní pozornost přitom rovněž věnovala jejich hospodářské a sociální vyspělosti a s tím souvisejícímu nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví do EU, jakož i vnějším vztahům a kritériím regionální spjitosti.

Komise došla k závěru, že ostatní třetí země nebo území, které na převedení na pozitivní seznam navrhl jeden, nebo v několika případech dva členské státy, v tuto chvíli nesplňují kritéria stanovená nařízením (ES) č. 539/2001. Na tyto třetí země nebo území může být brán zřetel v příští změně nařízení (ES) č. 539/2001, poté co dosáhnout pokroku v různých oblastech a splní kritéria tohoto nařízení.

2.3. Severní Mariany

Členské státy upozornily na status Severních Marian a navrhly tuto položku v příloze I nařízení (ES) č. 539/2001 zrušit.

Společenství Severních Marian je přidruženým státem Spojených států amerických, jejich hlavním představitelem je prezident Spojených států. Toto území je zastoupeno ve Sněmovně reprezentantů USA. Obecně zde platí federální právo Spojených států. Severní Mariany mají podobný status jako Guam a Portoriko. Občané těchto ostrovů jsou držiteli cestovních pasů USA.

Z těchto důvodů by měla být položka „Severní Mariany“ v příloze I zrušena. To znamená, že občanům Severních Marian jako státním příslušníkům USA bude umožněn bezvízový styk.

3. Hlavní konzultované organizace/odborníci

Konzultovány byly členské státy.

4. Posouzení dopadů

Není nutné.

5. Právní základ

Tento návrh dále rozvíjí společnou vízovou politiku podle čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie.

6. Zásady proporcionality a subsidiarity

V nařízení (ES) č. 539/2001 jsou uvedeny třetí země a území, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum (negativní seznam), jakož i třetí země a území, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (pozitivní seznam).

Rozhodnutí o změně těchto seznamů nebo o převedení zemí z negativního na pozitivní seznam či naopak spadá do výlučné pravomoci ES podle čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie.

7. Volba nástrojů

Nařízení (ES) č. 539/2001 je nutné změnit nařízením.

8. Rozpočtové důsledky

Tento návrh na změnu nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni
EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise⁴,

poté, co postoupila návrh vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Složení seznamů třetích zemí a území obsažených v přílohách I a II nařízení Rady (ES) č. 539/2001⁵ by mělo být a zůstat v souladu s kritérii stanovenými v pátém bodě odůvodnění uvedeného nařízení. Některé třetí země nebo území, u nichž došlo s ohledem na tato kritéria ke změně situace, by měly být převedeny z jedné přílohy do druhé.
- (2) Vízová povinnost pro občany Tchaj-wanu a s ní spojené důsledky již nejsou opodstatněné, zejména proto, že toto území v souladu s kritérii stanovenými v pátém bodě odůvodnění nepředstavuje nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví nebo nebezpečí pro veřejnou politiku EU a její vnější vztahy. Proto by toto území mělo být převedeno do přílohy II.
- (3) V příloze I nařízení (ES) č. 539/2001 by měla být zrušena položka „Severní Mariany“, neboť občané dotyčného území jsou jako držitelé cestovních pasů USA občany Spojených států, které jsou uvedeny v příloze II.
- (4) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁶, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody⁷.

⁴ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁵ Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁷ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

- (5) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁸, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁹.
- (6) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES¹⁰.
- (7) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*¹¹. Spojené království se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (8) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*¹². Irsko se tudíž nepodílí na jeho přijímání, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (9) Toto nařízení rozvíjí schengenské *acquis* v souladu s Protokolem o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, jak je definováno v příloze A rozhodnutí Rady 1999/435/ES ze dne 20. května 1999 o definici schengenského *acquis* za účelem určení právního základu všech ustanovení nebo rozhodnutí, jež tvoří *acquis*, v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o Evropské unii¹³,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1. příloha I se mění takto:
 - a) v části 1 se zrušuje položka „Severní Mariany“,
 - b) v části 2 se zrušuje položka „Tchaj-wan“.

⁸ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s.52.

⁹ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

¹⁰ Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.

¹¹ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

¹² Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

¹³ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 1–16.

2. V příloze II se doplňuje nová část 4, která zní:

„4. ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY
ZA STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ:

Tchaj-wan“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne [...]

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda